

Umræðuskjal

Nr. 6/2019

Drög að almennum viðmiðum og aðferðafræði vegna könnunar- og matsferlis hjá fjármálafyrirtækjum

Gefið út á grundvelli 2. mgr. 8. gr. laga nr. 87/1998 um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi.

19. desember 2019

Almennar leiðbeiningar

Umræðuskjalið er sent umsagnaraðilum og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri umsögn eigi síðar en 7. janúar nk. Skjalið er einnig birt á vefsíðu Fjármálaeftirlitsins, www.fme.is.

Umsagnaraðilar eru vinsamlegast beðnir um að skila umsögnum rafrænt á sérstöku umsagnareyðublaði sem útbúið hefur verið vegna draga þessara að leiðbeinandi tilmælum.

Umsagnareyðublaðið má nálgast á vefsíðu Fjármálaeftirlitsins með því að velja „Lög og tilmæli“-flipann á forsíðu og velja svo flokkinn „Umræðuskjöl“. Umsagnareyðublaðið skal sent á netfangið fme@fme.is.

Efnisyfirlit

1. Inngangur	4
2. Könnunar- og matsferlið	5
2.1 Almenn	5
2.2 Flokkun fjármálafyrirtækja eftir áhrifavægi	5
2.3 Vöktun lykiláhættumælikvarða	6
2.4 Mat á áhættuþáttum	6
2.4.1 Mat á viðskiptalíkani (áætlun og stefna)	7
2.4.2 Mat á stjórnarháttum og innra eftirliti	7
2.4.3 Mat á áhættuþáttum sem hafa áhrif á eigið fé	8
Útlána-, mótaðila- og samþjöppunaráhætta	8
Markaðsáhætta	9
Fastvaxtaáhætta (IRRBB)	10
Rekstraráhætta	10
2.4.4 Mat á áhættuþáttum sem hafa áhrif á laust fé og fjármögnun	10
2.5 Heildaráhættumat og eftirlitsaðgerðir	11
2.6 Áhættumatseinkunnir	12
3. Mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárförf	12
3.1 Almenn	12
3.2 Stoð II-R: Mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárförf vegna áhættuþátta	13
3.2.1 Almenn	13
3.2.2 Lágmarkskrafa Fjármálaeftirlitsins um eiginfjárgrunn	14
3.3 Stoð II-G: Mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárförf á álagstímum (e. stressed conditions)	15
3.4 Eiginfjáraukar	15
3.5 Heildarkrafa um eiginfjárgrunn og aðgerðir vegna ónógs eigin fjár	16
3.6 Tilkynning og opinber birting á mati Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárförf	17

1. Inngangur

Fjármálafyrirtæki ber að hafa yfir að ráða tryggu eftirlitskerfi með áhættu, sbr. 17. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, og meðhöndla áhættuþætti í starfseminni í samræmi við 78. gr. a – 78. gr. i sömu laga. Stjórn og framkvæmdastjóri fjármálafyrirtækis skulu reglulega leggja mat á tegund, dreifingu og fjárhæð eiginfjárþarfar fyrirtækisins með hliðsjón af áhættustigi þess, þ.m.t. áhættu sem felst í, eða getur hlotist af, starfsemi þess, sbr. 1. mgr. 80. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Fer þetta fram í svonefndu innramatsferli (e. internal capital adequacy assessment process, ICAAP, og internal liquidity adequacy assessment process, ILAAP), sem að jafnaði fer fram árlega, og skal fjármálafyrirtæki gera Fjármálaeftirlitinu grein fyrir matinu.

Fjármálaeftirlitið leggur mat á þá áhættuþætti sem felast í starfsemi fjármálafyrirtækis í svonefndu könnunar- og matsferli (e. supervisory review and evaluation process, SREP) skv. 80. og 81. gr. laga um fjármálafyrirtæki, sbr. 86. gr. g sömu laga. Í ferlinu fer Fjármálaeftirlitið einnig yfir það með hvaða hætti fjármálafyrirtæki meðhöndla áhættuþætti í starfsemi sinni, sbr. 79. gr. laga um fjármálafyrirtæki, meðal annars með hliðsjón af ICAAP-skýrslu, og eftir atvikum ILAAP-skýrslu, hlutaðeigandi fjármálafyrirtækis. Ítarlegt SREP-ferli er framkvæmt árlega, á tveggja ára fresti eða þriggja ára fresti, allt eftir stærð og eðli fjármálafyrirtækisins. Áhættumat fyrir ákveðna lykilþætti er þó ávallt framkvæmt árlega og rýni á lykiláhættumælikvörðum fer fram a.m.k. ársfjórðungslega.

Tilgangur þessara viðmiða er að skilgreina og kynna aðferðafræði og framkvæmd könnunar- og matsferlis Fjármálaeftirlitsins.¹ Aðferðafræðin er í samræmi við [viðmiðunarreglur Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar \(EBA\) um könnunar- og matsferli með síðari breytingum](#).² Viðmiðunarreglur EBA fela í sér ítarlegri lýsingu á aðferðafræði við könnunar- og matsferli sem Fjármálaeftirlitið starfar samkvæmt.

Í kafla 2 er fjallað almennt um aðferðafræði könnunar- og matsferlisins, þar sem fram kemur hvernig fjármálafyrirtæki eru flokkuð eftir áhrifavægi og lýsing á vöktun lykiláhættumælikvarða, mati á einstökum áhættuþáttum, heildaráhættumati, eftirlitsaðgerðum og áhættumats-einkunnum. Þá er í kafla 3 sérstaklega fjallað um mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárþörf, eiginfjárauka, aðgerðir vegna ónógs eigin fjár og fleira.

Til viðbótar við þessi almennu viðmið og aðferðafræði hafa verið birtir þrjú viðaukar. Í viðaukum 1 og 2 er skýrt frá viðmiðum Fjármálaeftirlitsins (e. supervisory benchmarks) við mat á einstökum áhættuþáttum, annars vegar útlána- og samþjöppunaráhættu³ og hins vegar markaðsáhættu.⁴ Viðauki 3 skýrir frá aðferðum við ákvörðun um eiginfjárauka.⁵ Ekki eru sérstakir viðaukar vegna annarra áhættuþátta, s.s. rekstraráhættu þar sem erfitt er að skilgreina mælanleg viðmið um eiginfjárþörf fyrir fram. Birting á aðferðafræði og viðmiðum er í samræmi við stefnu Fjármálaeftirlitsins um gagnsæi í starfsemi stofnunarinnar. Ákveðnir þættir í aðferðafræði Fjármálaeftirlitsins verða ekki gerðir opinberir, svo sem allir lykiláhættumælikvarðar, heildaráhættumatseinkunn og breytur vegna flokkunar á áhrifavægi fjármálafyrirtækja. Að mati stofnunarinnar getur slík birting aukið líkur á eftirlitshögnun (e. regulatory arbitrage) og í

¹ Viðmiðin eru til viðbótar upplýsingum sem Fjármálaeftirlitið hefur [birt skv. 116. gr. a laga um fjármálafyrirtæki](#).

² Guidelines on common procedures and methodologies for the supervisory review and evaluation process (SREP) and supervisory stress testing (EBA/GL/2014/13 eins og þeim var breytt með EBA/GL/2018/03).

³ Annex 1: Supervisory benchmarks for the setting of Pillar 2 additional own funds requirements for credit and concentration risk.

⁴ Annex 2: Supervisory benchmarks for the setting of Pillar 2 additional own funds requirements for market risk.

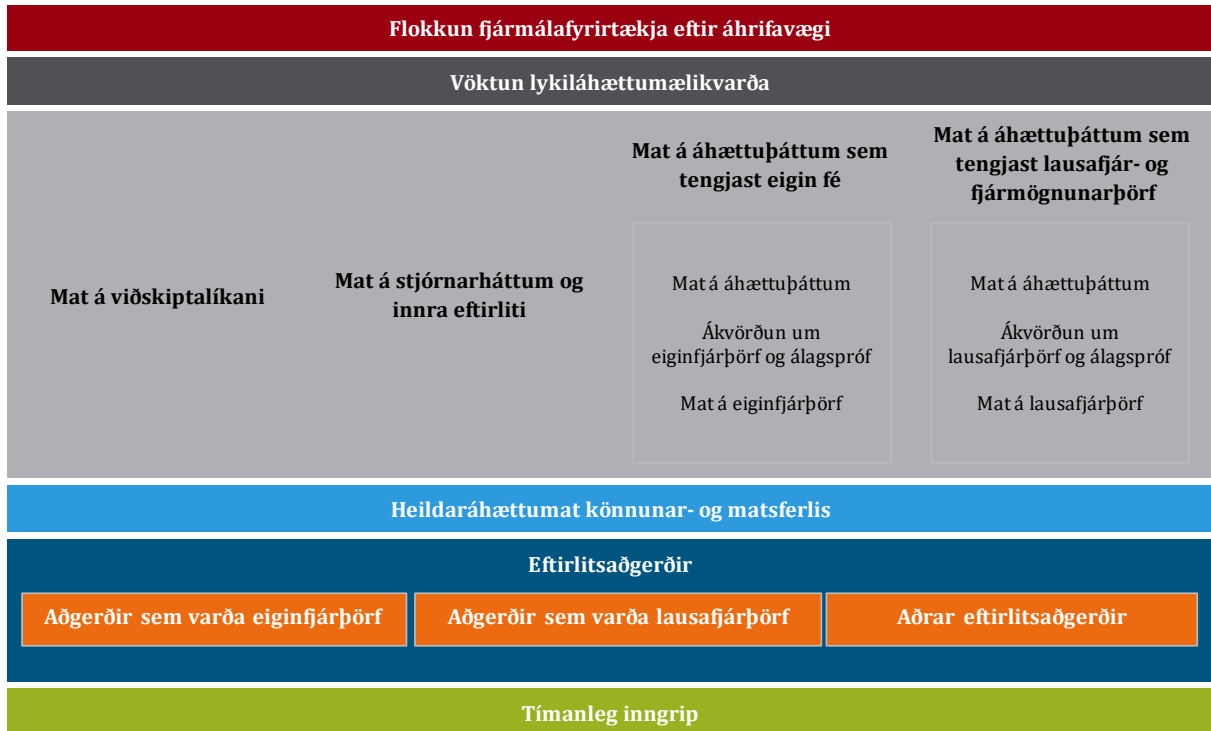
⁵ Annex 3: Methods for setting capital buffers.

einhverjum tilvikum unnið gegn því huglæga mati (e. supervisory judgement) sem liggur að baki könnunar- og matsferlinu.

2. Könnunar- og matsferlið

2.1 Almennt

Könnunar- og matsferli Fjármálaeftirlitsins má skipta upp í nokkra meginþætti, eins og lýst er á mynd 1. Nánar er greint frá einstökum þáttum í köflum 2.2.-2.6.

Mynd 1: Umgjörð könnunar- og matsferlisins (e. SREP framework)

2.2 Flokkun fjármálafyrirtækja eftir áhrifavægi

Fjármálaeftirlitið beitir svonefndri hlutfallsreglu (e. principle of proportionality) í eftirliti sínu með fjármálafyrirtækjum, þ.e. hefur til hliðsjónar eðli, umfang og hversu margþætt starfsemi þeirra er. Í þeim tilgangi hefur Fjármálaeftirlitið skipt fjármálafyrirtækjum í fjóra áhrifavægisflokka.

Flokkun fjármálafyrirtækja eftir áhrifavægi byggir á reiknilíkani, en samkvæmt því fær hvert fjármálafyrirtæki vægi í samræmi við mælanlegar breytur sem Fjármálaeftirlitið hefur skilgreint. Gildi breytanna er fengið úr reglubundnum gagnaskilum til Fjármálaeftirlitsins, athugunum stofnunarinnar og öðrum upplýsingum sem stofnunin aflar.

Breytur líkansins endurspeglar fimm þætti sem liggja til grundvallar mati á áhrifavægi. Þeir eru: *stærð, innbyrðis tengsl, staðkvæmd, flækjustig* og *umfang alþjóðlegrar starfsemi*.

Tafla 1: Áhrifavægisflokkun fjármálafyrirtækja

Áhrifavægisflokkun	Lýsing
--------------------	--------

Hátt áhrifavægi	Fjármálafyrirtæki sem geta ógnað fjármálastöðugleika ef þau lenda í rekstrarerfiðleikum eða rekstrarstöðvun.
Meðalhátt áhrifavægi	Fjármálafyrirtæki sem ógna ekki fjármálastöðugleika ef þau lenda í rekstrarerfiðleikum eða rekstrarstöðvun en geta þó haft töluverð áhrif á hagkerfið og stóran hluta viðskiptavina.
Meðallágt áhrifavægi	Fjármálafyrirtæki sem hafa að jafnaði lítil áhrif á fjármálakerfið ef þau lenda í rekstrarerfiðleikum eða rekstrarstöðvun en gætu haft áhrif á viðskiptavinum.
Lágt áhrifavægi	Fjármálafyrirtæki sem hafa óveruleg áhrif á fjármálakerfið ef þau lenda í rekstrarerfiðleikum eða rekstrarstöðvun og líttill hópur viðskiptavina yrði fyrir hugsanlegu tjóni ef það gerðist.

Til að tryggja viðeigandi eftirlit með hverju og einu fjármálafyrirtæki hefur Fjármálaeftirlitið skilgreint grunneftirlitslíkan (e. minimum-engagement model) þar sem tegundir eftirlitsverkefna og tíðni þeirra eru tilgreind fyrir hvern áhrifavægisflokk. Grunneftirlitslíkanið segir að jafnaði til um þau verkefni sem talið er að framkvæma þurfi til að viðhalda nauðsynlegri yfirsýn yfir alla áhættuþætti í starfsemi fjármálafyrirtækis. Þannig er mat á helstu áhættuþáttum tíðara hjá fjármálafyrirtækjum með hátt áhrifavægi. Jafnframt er gert ráð fyrir að eðli úttekta og umfang þeirrar vinnu sem lögð er til grundvallar í hverju verkefni ráðist af áhrifavægisflokki og þeirri starfsemi sem fjármálafyrirtækið stundar.

2.3 Vöktun lykiláhættumælikvarða

Fjármálaeftirlitið rýnir lykiláhættumælikvarða (e. key risk indicators) hjá fjármálafyrirtækjum a.m.k. ársfjórðungslega, ásamt því að fylgjast með þróun fjármálamarkaðarins í heild sinni. Vöktun lykiláhættumælikvarða byggir fyrst og fremst á reglubundnum gagnaskilum og getur gefið vísbendingar um þróun áhættu í starfsemi fjármálafyrirtækja á milli athugana og hvaða áhættuþætti þurfi að kanna nánar. Fjármálaeftirlitið endurmetur reglulega þá lykiláhættumælikvarða sem stofnunin styðst við. Lykiláhættumælikvarðar Fjármálaeftirlitsins byggja m.a. á [áhættumælikvörðum sem EBA](#) styðst við á hverjum tíma.

2.4 Mat á áhættuþáttum

Fjármálaeftirlitið framkvæmir áhættumat fyrir helstu áhættuþætti í starfsemi fjármálafyrirtækja. Matið er uppfært með tilliti til lykiláhættumælikvarða að jafnaði ársfjórðungslega, en oftar ef þörf krefur.

Áhættumatið er meðal annars framkvæmt með athugunum og greiningum á gögnum sem geta varpað ljósi á áhættu í rekstri fjármálafyrirtækja og beinast að einstökum áhættuþáttum hjá fleiri en einu fjármálafyrirtæki í senn eða einstökum fjármálafyrirtækjum. Við áhættumatið er meðal annars stuðst við gögn sem skilað er til Fjármálaeftirlitsins með reglubundnum hætti, athuganir á

afmörkuðum áhættuþáttum (e. off-site inspections) og vettvangsathuganir (e. on-site inspections).

Mat á einstökum áhættuþáttum byggir á undirliggjandi áhættu (e. inherent risk) og þeirri áhættustýringu (e. risk management and controls) sem er til staðar hjá fjármálafyrirtækinu. Áhættumatinu er þannig ætlað að meta undirliggjandi áhættu í starfsemi fjármálafyrirtækis að teknu tilliti til þeirra aðgerða sem hlutaðeigandi fyrirtæki hefur gripið til og ætlað er að draga úr áhættunni. Í tengslum við mat á einstökum áhættuþáttum eru gefnar áhættumatseinkunnir, sbr. kafla 2.6.

2.4.1 Mat á viðskiptalíkani (áætlun og stefna)

Við greiningu á viðskiptalíkani er lagt mat á þá þætti sem taldir eru ógna lífvænleika⁶ núverandi viðskiptalíkans og sjálfbærni⁷ viðskiptastefnu fjármálafyrirtækis. Viðskiptastefna fjármálafyrirtækis er greind og skoðuð með tilliti til áhættuvilja og rekstrarniðurstöðu þess undanfarin ár. Metið er hvort rekstrar- og efnahagslegar forsendur séu nægilega skýrar og raunhæfar.

Greiningin er unnin út frá viðskiptaáætlun, ICAAP-skýrslu fjármálafyrirtækis, reglubundnum gögnum sem berast til Fjármálaeftirlitsins og öðrum gögnum sem óskað er eftir. Þær upplýsingar eru síðan bornar saman við fyrri athuganir og viðskiptalíkönn annarra fjármálafyrirtækja. Stuðst er meðal annars við handbók EBA fyrir eftirlitsstofnanir um mat á viðskiptalíkani. Staða fjármálafyrirtækis í viðskiptaumhverfinu er metin, helstu kennitölur greindar og lagt mat á eigindlega og meginlega (e. qualitative and quantitative) þætti viðskiptalíkansins sem og heildarstefnu fjármálafyrirtækisins. Fjármálaeftirlitið kannar einnig hvaða áhrif grunnsviðsmynd álagsprófa hefur á rekstrar- og efnahagsreikning fjármálafyrirtækis og hvort eiginfjárgrunnur þess sé nægur til að mæta heildarkröfu um eiginfjárgrunn (e. overall capital requirement) yfir spátímabilið, sbr. kafla 3.3.

2.4.2 Mat á stjórnarháttum og innra eftirliti

Mat á stjórnarháttum og innra eftirliti felur í sér könnun á því hvort [stjórnarhættir](#) fjármálafyrirtækis fullnægi kröfum sem gerðar eru til þeirra og [séu viðeigandi innra eftirlits- og hvort til staðar sé viðeigandi heildstæð umgjörð stjórnarhátta, áhættustýringar og innra eftirlits með tilliti til og í samræmi við](#) áhættuvilja, viðskiptaáætlun~~ar~~, eðlis, umfangs og starfsemi fjármálafyrirtækis. [Þá er sérstök áhersla lögð á að meta hvort fyrirkomulag stjórnarhátta tryggja trausta stjórnun áhættu og feli í sér viðeigandi innra eftirlit.](#) Við mat á stjórnarháttum og innra eftirliti er horft til þess hvort veikleikar í stjórnarháttum og innra eftirliti skapi áhættu og hafi áhrif á starfsemi og sjálfbærni fjármálafyrirtækis. [Matið tekur til eftirfarandi þátta:](#)

- a. [Matið tekur til heildarfyrirkomulags](#) stjórnarhátta og innra skipulags;
- b. [samsetningar, skipulags og starfsemi stjórnar og, eftir því sem við á, undirnefnda,](#)
- c. [fyrirtækja- og áhættumenningar, samsetningar og starfsemi stjórnar](#)
- d. [starfskjarastefnu og framkvæmd hennar,](#)

⁶ Lífvænleiki (e. viability) viðskiptalíkans er geta fjármálafyrirtækis til að ná viðunandi ávöxtun næstu 12 mánuði.

⁷ Sjálfbærni (e. sustainability) viðskiptastefnu er geta fjármálafyrirtækis til að ná viðunandi ávöxtun til framtíðar í a.m.k. þrjú ár, byggt á stefnumótandi áætlunum og fjárhagsspám.

- e. [fyrirkomulagumgjarðar innra eftirlits, sem áætti að fela í sér vel skilgreint stjórnskipulag og sjálfstæð og vel virk starfssvið áhættustýringar, regluvörslu og innri endurskoðunar.](#)
- f. [umgjörðarðar áhættustýringar, þ.m.t. ICAAP/ILAAP og samþykktarferli nýrra afurða,](#)
- g. [framkvæmdar reikningsskila.](#)
- h. [fyrirkomulags við útvistun, æ](#)
- i. [upplýsingatæknikerfa og áætlunar um rekstrarsamfellu, og](#)
- j. [samræmis og trúverðugleika u, útvistunar, áhættustýringar, innra eftirlits, viðbúnaðar endurbótaáætlunar og upplýsingatæknikerfa.](#)

Þeir þættir áhættustýringar og innra eftirlits sem beinast að einstökum áhættuþáttum eru metnir sérstaklega undir hlutaðeigandi áhættuþætti. Matið er unnið úr upplýsingum í ICAAP-skýrslu, reglubundnum gagnaskilum til Fjármálaeftirlitsins og öðrum gögnum og upplýsingum, viðtölum við stjórnarmenn, stjórnendur og starfsmenn hlutaðeigandi fjármálafyrirtækis, svo og vettvangsathugunum.

[Mat á stjórnarháttum og innra eftirliti er unnið með hliðsjón af ýmsum Stuðst er meðal annars við viðmiðunarreglum EBA og þá helst viðmiðunarreglum um innri stjórnarhætti⁸ og um mat á hæfi⁹ auk annarra viðmiðunarreglna¹⁰ og viðurkenndra leiðbeininga er varða stjórnarhætti. og aðrar viðurkenndar leiðbeiningar sem varða stjórnarhætti.](#)

2.4.3 Mat á áhættuþáttum sem hafa áhrif á eigið fé

Áhættugreining fyrir mikilvægustu áhættuþætti í starfsemi hlutaðeigandi fjármálafyrirtækis, sem hafa áhrif á eigið fé, er framkvæmd með kerfisbundnum hætti. Metin er undirliggjandi áhætta, gæði áhættustýringar og virkni eftirlitskerfis sem tengist hverjum áhættuþætti. Fyrir fjármálafyrirtæki eru eftirfarandi áhættuþættir metnir, meðal annars með hliðsjón af reiknaðri eiginfjárförf:

Útlána-, mótaðila- og samþjöppunaráhætta¹¹

Fjármálafyrirtæki skal beita eigin aðferðafræði sem gerir því kleift að meta útlána- og mótaðilaáhættu af áhættuskuldbindingum einstakra lántakenda, verðbréfum, verðbréfuðum stöðum og útlánasafni í heild skv. 78. gr. a laga um fjármálafyrirtæki. Þá skal fjármálafyrirtæki einnig meta og stýra samþjöppunaráhættu sem verður til vegna sérhvers mótaðila fyrirtækisins innan sama geira hagkerfisins, á sama landsvæði eða í sömu atvinnugrein skv. 78. gr. c laga um fjármálafyrirtæki. Jafnframt skal fjármálafyrirtæki með skjalfestri stefnu og ferlum, meðhöndla og stýra þeirri áhættu sem verður eftir þegar viðurkenndar aðferðir þess við mildun útlánaáhættu reynast ekki jafnárangursríkar og vænst var, sbr. 78. gr. b laga um fjármálafyrirtæki.

Útlánaáhætta er hættan á tapi af því að lántaki standi ekki við skuldbindingar sínar gagnvart lánveitanda, þ.e. greiði ekki lán sín í samræmi við umsamda skilmála. Með mótaðilaáhættu er átt við hættuna á tapi af því að mótaðili vegna afleiðuviðskipta, verðbréfalána eða endurhverfra

⁸ Guidelines on internal governance (EBA/GL/2017/11).

⁹ Joint ESMA and EBA Guidelines on the assessment of the suitability of members of the management body and key function holders (EBA/GL/2017/12).

¹⁰ T.d. [Guidelines on outsourcing arrangements \(EBA/GL/2019/02\)](#) og [Guidelines on ICAAP and ILAAP information collected for SREP purposes \(EBA/GL/2016/10\)](#).

¹¹ Sjá frekari upplýsingar í viðauka, Annex 1: Supervisory benchmarks for the setting of Pillar 2 additional own funds requirements for credit and concentration risk.

verðbréfavíðskipta stendur ekki við skuldbindingar sínar í samræmi við umsamda skilmála. Samþjöppunaráhætta er hættan á tapi vegna ófullnægjandi dreifingar á lánasafni og skiptist í samþjöppun vegna lántaka (e. single-name) og geira (e. sectoral and geographical).

Við mat á útlána- og mótaðilaáhættu fjármálafyrirtækis leggur Fjármálaeftirlitið einkum áherslu á undirliggjandi áhættu og áhættustýringu. Meðal þess sem er til skoðunar er:

- samsetning útlánasafnsins,
- vanskil og meðferð þeirra,
- niðurfærslur og aðferðafræði við hana og
- áhættumildun og áhættustýring.

Við mat á undirliggjandi samþjöppunaráhættu skoðar Fjármálaeftirlitið áhættu sem rekja má til fárra áhættuskuldbindinga eða áhættuskuldbindinga sem hegða sér á svipaðan hátt m.t.t. vanskila og stýringu fjármálafyrirtækis á þeim. Felur matið í sér greiningu á hugsanlegri samfylgni áhættuskuldbindinga, sérstaklega á álagstíma. Við matið er einkum tekin til skoðunar lántakasamþjöppun, geirasamþjöppun og samþjöppun starfsemi á Íslandi eða öðrum landssvæðum, samþjöppun í vöruframboði fjármálafyrirtækis og samþjöppun í tryggingum og ábyrgðum.

Fjármálaeftirlitið kallar reglulega eftir gögnum og upplýsingum um eigið fé og fjárhag fjármálafyrirtækja sem liggja til grundvallar mati stofnunarinnar vegna útlána-, mótaðila- og samþjöppunaráhættu. Fjármálaeftirlitið sækir einnig viðbótarupplýsingar, sem nýtast við mat stofnunarinnar, til dæmis til að sannreyna gögn og upplýsingar frá fjármálafyrirtækjum.

Markaðsáhætta¹²

Fjármálafyrirtæki skal hafa skjalfesta stefnu og ferla til að greina, mæla og stýra öllum verulegum þáttum sem orsaka markaðsáhættu og áhrifum af henni skv. 78. gr. e laga um fjármálafyrirtæki. Markaðsáhætta er hættan á tapi af virði fjármálagerninga sem leiðir af óhagstæðum breytingum á undirliggjandi markaðspáttum.

Fjármálaeftirlitið leggur mat á undirliggjandi markaðsáhættu fjármálafyrirtækja og stýringu hennar, bæði fyrir veltu- og fjárfestingabók. Þá metur Fjármálaeftirlitið eftirtalda undiráhættuþætti út frá eigin viðmiðum, sem byggja meðal annars á næmni- og VaR-greiningum í samræmi við [viðmiðunarreglur EBA](#):¹³

- vaxtaáhætta (e. interest rate risk),
- hlutabréfaáhætta (e. equity risk),
- gjaldeyrisáhætta (e. FX risk) og
- verðtryggingaáhætta (e. inflation indexation risk).

Fjármálaeftirlitið kallar reglulega eftir gögnum og upplýsingum um eigið fé og fjárhag fjármálafyrirtækja sem liggja til grundvallar mati stofnunarinnar vegna markaðsáhættu. Fjármálaeftirlitið aflar einnig viðbótarupplýsinga, sem nýtast við mat stofnunarinnar, til dæmis til að sannreyna gögn og upplýsingar frá fjármálafyrirtækjum.

¹² Sjá frekari útskýringar í viðauka, Annex 2: Supervisory benchmarks for the setting of Pillar 2 additional own funds requirements for market risk.

¹³ Guidelines on stressed value at risk (Stressed VaR) (EBA/GL/2012/2).

Fastvaxtaáhætta (IRRBB)

Fjármálafyrirtæki skal greina, meta og stýra áhættu vegna mögulegra vaxtabreytinga sem hafa áhrif á viðskipti þess utan veltubókar skv. 78. gr. f laga um fjármálafyrirtæki.

Fastvaxtaáhætta er hættan á rýrnun á núvirði vaxtaberandi eigna og skulda í fjárfestingarbók vegna óhagstæðra breytinga á markaðsvöxtum.

Fjármálaeftirlitið leggur mat á gæði stýringar fjármálafyrirtækis á fastvaxtaáhættu. Skoðuð eru áhrif þess að hliðra viðeigandi vaxtakúrfum samhverft upp og niður (ekki er leyfilegt að fara niður fyrir 0% vexti) út líftímann í samræmi við [viðmiðunarreglur EBA](#).¹⁴ Áhrif þessara vaxtahliðrana á núvirði vaxtaberandi eigna og skulda í hverri mynt eru grunnur að áhættumati Fjármálaeftirlitsins fyrir þennan áhættuþátt.

Fjármálaeftirlitið kallar reglulega eftir gögnum og upplýsingum um eigið fé og fjárhag fjármálafyrirtækja sem liggja til grundvallar mati stofnunarinnar vegna fastvaxtaáhættu. Fjármálaeftirlitið aflar einnig viðbótarupplýsinga, sem nýtast við mat stofnunarinnar, til dæmis til að sannreyna gögn og upplýsingar frá fjármálafyrirtækjum.

Rekstraráhætta

Fjármálafyrirtæki skal hafa skjalfesta stefnu og ferla til að meta og stýra rekstraráhættu, þ.m.t. vegna áhættulíkana og fátíðra atburða sem geta haft alvarlegar afleiðingar skv. 78. gr. g laga um fjármálafyrirtæki. Rekstraráhætta er hættan af fjárhagslegu tjóni vegna óviðunandi innri ferla, kerfa og mistaka starfsmanna eða vegna utanaðkomandi atvika.

Undiráhættuþættir rekstraráhættu eru meðal annars:

- hlítningaráhætta (e. compliance risk),
- háttsemisáhætta (e. conduct risk),
- laga- og stjórn málaáhætta (e. legal and political risk),
- áhætta vegna notkunar líkana (e. model risk),
- áhætta vegna upplýsingatæknikerfa (e. information technology risk) og
- orðsporsáhætta (e. reputational risk).

Fjármálaeftirlitið leggur mat á undirliggjandi rekstraráhættu, með áherslu á framangreinda undiráhættuþætti og áhættuþætti sem þykja sérstaklega áhættusamir á hverjum tíma, og stýringu fjármálafyrirtækis á henni.

Fjármálaeftirlitið kallar reglulega eftir gögnum og upplýsingum um eigið fé og fjárhag fjármálafyrirtækja sem liggja til grundvallar mati stofnunarinnar vegna rekstraráhættu. Fjármálaeftirlitið sækir einnig viðbótarupplýsingar, sem nýtast við mat stofnunarinnar, til dæmis til að sannreyna gögn og upplýsingar frá fjármálafyrirtækjum.

2.4.4 Mat á áhættuþáttum sem hafa áhrif á laust fé og fjármögnun

Fjármálafyrirtæki skulu kappkosta að hafa ætíð yfir að ráða nægilegu lausu fé til að geta innt af hendi úttektir á innlánsfé og aðrar greiðslur sem starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækis fylgja, sbr. 83. gr. laga um fjármálafyrirtæki.¹⁵ Þá skal fjármálafyrirtæki hafa áætlanir, stefnu, skjalfesta verkferla,

¹⁴ Guidelines on the management of interest rate risk arising from non-trading activities (EBA/GL/2015/08).

¹⁵ Sbr. einnig reglur nr. 266/2017 um lausafjárhlutfall lánastofnana og reglur nr. 1032/2014 um fjármögnunarhlutfall í erlendum gjaldmiðlum.

aðferðir og kerfi til að greina, meta, stýra og fylgjast með lausafjár- og fjármögnunaráhættu, sbr. 78. gr. h sömu laga.

Mat Fjármálaeftirlitsins á lausafjár- og fjármögnunarpörf fjármálafyrirtækja er mikilvægur hluti könnunar- og matsferlisins, sbr. 2. mgr. 79. gr. og 2. mgr. 81. gr. laga um fjármálafyrirtæki.¹⁶ Matið byggir á þremur þáttum: í fyrsta lagi mati á stýringu og eftirliti með lausafjár- og fjármögnunaráhættu, í öðru lagi mati á undirliggjandi lausafjáráhættu og í þriðja lagi mati á undirliggjandi fjármögnunaráhættu.

Við mat á stýringu og eftirliti með lausafjár- og fjármögnunaráhættu er meðal annars könnuð lausafjárstefna og lausafjárþolmörk, greining, mæling, stýring og eftirlit og upplýsingagjöf með áhættu, álagspróf, viðbúnaðaráætlanir og fjármögnunaráætlanir.

Við mat á undirliggjandi lausafjáráhættu er meðal annars lagt mat á lausafjárþörf til skamms og meðallangs tíma, lausafjáráhættu innan dags, lausafjáreignir og svigrúm til mótvægisáðgerða og álagspróf eftirlitsstofnana á lausafjáráhættu.

Við mat á undirliggjandi fjármögnunaráhættu er meðal annars lagt mat á samsetningu fjármögnunar, ógn við fjármálastöðugleika vegna samsetningar fjármögnunar, aðgengi að mörkuðum og vænta breytingu á fjármögnunaráhættu með hliðsjón af fjármögnunaráætlun.

Mat Fjármálaeftirlitsins á framangreindum þáttum byggir einkum á leiðbeinandi tilmælum nr. 2/2010 um bestu framkvæmd við lausafjárstýringu fjármálafyrirtækja,¹⁷ innramatsferli fjármálafyrirtækis, sbr. ICAAP-skýrslu, og eftir atvikum ILAAP-skýrslu, reglubundnum gagnaskilum, niðurstöðum vettvangsathugana og öðrum upplýsingum sem kunna að varða lausafjár- og fjármögnunaráhættu og teljast mikilvægar við matið.

Niðurstaða matsins kann að leiða til þess að farið sé fram á bætta stýringu og eftirlit með áhættuþáttunum eða aukningu lausafjáreigna.¹⁸ Niðurstaðan kann einnig að leiða til þess að gerð sé krafa um að lengja í gjalddögum, eigið fé verði aukið, skuldbindingar utan efnahags minnkaðar o.fl.

2.5 Heildaráhættumat og eftirlitsaðgerðir

Í árlegu heildaráhættumati Fjármálaeftirlitsins eru dregnar saman niðurstöður mats á einstökum áhættuþáttum. Heildaráhættumat er framkvæmt fyrir öll fjármálafyrirtæki óháð því hversu oft og hversu ítarleg greining hefur farið fram á einstökum áhættuþáttum. Í tengslum við heildaráhættumat er gefin heildaráhættumatseinkunn, sbr. nánar kafla 2.6.

Í kjölfar heildaráhættumats og að undangengnu umræðuferli milli Fjármálaeftirlitsins og hlutaðeigandi fjármálafyrirtækis eru viðeigandi eftirlitsaðgerðir ákvarðaðar og fjármálafyrirtækið upplýst um kröfur stofnunarinnar um úrbætur. Með viðeigandi eftirlitsaðgerðum er átt við aðgerðir er varða eiginfjárþörf, lausafjárþörf og aðrar eftirlitsaðgerðir. Krafa um úrbætur felur í sér stjórnvaldsákvörðun, sbr. stjórnarsýslulög nr. 37/1993, og er hún tilkynnt fjármálafyrirtæki með formlegum hætti, sbr. kafla 3.6.

¹⁶ Fjármálaeftirlitið og Seðlabanki Íslands viðhafa reglubundna samvinnu vegna eftirlits með lausafjáráhættu fjármálafyrirtækja á grundvelli [samstarfssamnings](#) frá 1. desember 2014.

¹⁷ [Leiðbeinandi tilmæli nr. 2/2010 um bestu framkvæmd við lausafjárstýringu fjármálafyrirtækja](#).

¹⁸ Samkvæmt sérstöku samkomulagi Fjármálaeftirlitsins og Seðlabanka Íslands um framkvæmd lausafjárefirlits lánastofnana frá 1. desember 2014 gerir stofnunin, ef ástæða þykir til, tillögu um það til Seðlabankans að setja sértækar lausafjárkröfur.

2.6 Áhættumatseinkunnir

Áhættumatseinkunnir, sem bæði eru gefnar fyrir einstaka áhættuþætti og heildaráhættumat, eru nýttar í eftirliti Fjármálaeftirlitsins, meðal annars við forgangsröðun verkefna, og teljast þær hluti af áhættumatskerfi stofnunarinnar. Þær hafa ekki bein áhrif á einstaka kröfur Fjármálaeftirlitsins um úrbætur, t.d. kröfu stofnunarinnar um hærri eiginfjárgrunn, og eru ekki birtar einstökum fjármálafyrirtækjum. Einkunnaskali áhættumats er frá einum upp í fjóra, sbr. töflu 2.

Tafla 2: Áhættumatseinkunnir

Áhættumatseinkunn	Lýsing
1	Lítill áhætta til staðar.
2	Frekar lítil áhætta til staðar í rekstri fjármálafyrirtækis, en möguleiki er til umbóta og mikilvægt að fylgjast með veikleikum í rekstri.
3	Frekar mikil áhætta til staðar í rekstri fjármálafyrirtækis. Nauðsynlegt að beina athygli að hlutaðeigandi fyrirtæki og fara fram á úrbætur.
4	Mikil áhætta í rekstri fjármálafyrirtækis. Nauðsynlegt að grípa inn í og krefjast tafarlausra úrbóta.

Fyrir heildaráhættumat er einnig unnt að gefa einkunnina F, en hún gefur til kynna að fjármálafyrirtæki sé að falli komið eða líklegt til að falla, sem kann að leiða til beitingar tímanlegra inngrípa, sbr. 86. gr. h laga um fjármálafyrirtæki, eða að gripið verði til ráðstafana í samræmi við XII. kafla og VI. ákvæði til bráðabirgða í sömu lögum.

3. Mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárbörf

3.1 Almennt

Fjármálaeftirlitið metur eiginfjárbörf með tvenns konar hætti innan stoðar II (e. pillar 2):¹⁹

- Mat á eiginfjárbörf vegna áhættuþátta, þ.e. vanmats á undirliggjandi væntri tapsáhættu (e. expected losses) og óvæntrar tapsáhættu (e. unexpected losses) sem ekki er nægjanlega tekið tillit til undir stoð I²⁰ miðað við 12 mánaða tímabil (stoð II-R (e. pillar 2 capital requirement)).
- Mat á eiginfjárbörf á álagstímum, þ.e. vegna hugsanlegra áhrifa á álagstímum (e. stressed conditions) sem ekki er nægjanlega tekið tillit til undir stoðum I og II-R eða með viðeigandi eiginfjárauðum (stoð II-G (e. pillar 2 capital guidance)).

¹⁹ Skv. 7. mgr. 86. gr. g laga um fjármálafyrirtæki skal eiginfjárgrunnur vegna stoðar II að lágmarki nema 56,25% af almennu eigin fé þáttar 1 og 75% af eigin fé þáttar 1.

²⁰ Stoð I er grunnkrafa um eiginfjárgrunn, þ.e. eiginfjárgrunnur sem nemur að lágmarki 8% af áhættugrunni, sbr. 1. mgr. 84. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Eiginfjárgrunnur vegna stoðar I skal samsettur af þætti 1, sbr. 84. gr. a og 84. gr. b, þætti 2, sbr. 84. gr. c, og frádráttarliðum skv. 85. gr. Þar af skal almennt eigið fé þáttar 1, eftir frádrátt, nema að lágmarki 4,5% af áhættugrunni og þá skal þáttur 1, eftir frádrátt, nema að lágmarki 6% af áhættugrunni.

3.2 Stoð II-R: Mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárbörf vegna áhættuþátta

3.2.1 Almennt

Samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki skal eiginfjárgrunnur fjármálafyrirtækja nema að lágmarki 8% af áhættugrunni,²¹ sbr. 1. mgr. 84. gr. laganna.²² Stjórn og framkvæmdastjóri fjármálafyrirtækis skulu reglulega leggja mat á tegund, dreifingu og fjárhæð eiginfjárbætur fyrirtækisins með hliðsjón af áhættustigi þess, þ.m.t. áhættu sem felst í, eða getur hlotist af, starfsemi þess, sbr. 1. mgr. 80. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Matið fer fram í innramatsferli og skal fjármálafyrirtæki gera Fjármálaeftirlitinu grein fyrir matinu þegar þess er óskað í svonefndri ICAAP-skýrslu.

Fjármálaeftirlitið leggur mat á áhættuþætti sem tengjast eiginfjárbörf fjármálafyrirtækja skv. 79.–81. gr. laga um fjármálafyrirtæki, sbr. 86. gr. g sömu laga. Við mat Fjármálaeftirlitsins liggja einkum til grundvallar upplýsingar sem fram koma í reglubundnum gagnaskilum fjármálafyrirtækja, einkum ICAAP-skýrslum, ársreikningum og skýrslum innri endurskoðunar. Þá aflar Fjármálaeftirlitið upplýsinga á fundum með fulltrúum fjármálafyrirtækja, með sértækum athugunum og öðrum samskiptum á meðan á ferlinu stendur.

Mat Fjármálaeftirlitsins leiðir til niðurstöðu um það að hve miklu leyti þær ráðstafanir sem hlutaðeigandi fjármálafyrirtæki hefur gripið til séu nægjanlegar, hvort stjórnun sé traust og hvort eiginfjárgrunnur sé fullnægjandi með hliðsjón af þeim áhættuþáttum sem felast í starfseminni. Niðurstaðan getur leitt til þess að Fjármálaeftirlitið neyti heimildar til að mæla fyrir um eftirfarandi eftirlitsaðgerðir skv. 4. mgr. 86. gr. g laga um fjármálafyrirtæki:

- a. hærri eiginfjárgrunn en sem nemur 8% af áhættugrunni, sbr. umfjöllun í kafla 3.2.2,
- b. endurbætur á innri ferlum,
- c. að sett verði fram sérstök áætlun um það hvernig fyrirtækið muni uppfylla kröfur laga þessara auk reglugerða og reglna sem settar eru með stoð í þeim,
- d. niðurfærslu á eignum við útreikning á eiginfjárgrunni,
- e. hömlur á eða takmörkun á starfsemi fjármálafyrirtækis eða, eftir því sem við á, með sölu eigna eða viðskiptaeininga sem skapa aukna áhættu,
- f. að dregið sé úr áhættu sem starfsemi, viðskiptaafurðir eða kerfi fjármálafyrirtækis felur í sér,
- g. takmörkun á kaupauka við hlutfall af hreinum hagnaði þar sem útgreiðsla þeirra leiðir til ófullnægjandi eiginfjárgrunns,
- h. að hreinn hagnaður verði notaður til að styrkja eiginfjárgrunninn,
- i. að arð- og vaxtagreiðslur til hluthafa, stofnfjáreigenda og fjárfesta skuli takmarkaðar eða bannaðar,
- j. aukin gagnaskil og
- k. sértæka upplýsingagjöf til markaðar.

Jafnframt getur Fjármálaeftirlitið komið athugasemdum og ábendingum á framfæri í samræmi við 1. mgr. 10. gr. laga nr. 87/1998 um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi.

²¹ Áhættugrunnur fjármálafyrirtækja er samtala veginna áhættuþátta, s.s. útlánaáhættu, hlutabréfaáhættu, vaxtaáhættu, gjaldmiðlaáhættu og rekstraráhættu, sem starfsemin felur í sér, sbr. 84. gr. e laga um fjármálafyrirtæki.

²² Sbr. og reglugerð nr. 233/2017 um varfærniskröfur vegna starfsemi fjármálafyrirtækja.

Við mat á eiginfjárbörf fjármálafyrirtækis til að mæta óvæntu tapi, leggur Fjármálaeftirlitið heildstætt mat á helstu áhættuþætti í rekstri þess á grundvelli fyrirliggjandi gagna, sem eru einkum eftirfarandi:

- ICAAP-skýrsla fjármálafyrirtækis,
- viðmið Fjármálaeftirlitsins um eiginfjárbörf vegna einstakra áhættuþátta²³ og
- önnur gögn sem geta skipt máli, þ.m.t. upplýsingar sem fram koma í eftirliti eða öðrum samskiptum við fjármálafyrirtæki.

Með það að markmiði að auka gæði mats Fjármálaeftirlitsins á áhættuþáttum sem tengjast eiginfjárbörf fjármálafyrirtækja hefur stofnunin sett eigin viðmið fyrir undirþætti einstakra áhættuþátta. Engu að síður er áhersla lögð á að fjármálafyrirtæki þrói og beiti eigin ítarlegri aðferðafræði við mat á undirliggjandi áhættu. Ef Fjármálaeftirlitið telur aðferðafræði fjármálafyrirtækis fullnægjandi og viðeigandi er hún einkum lögð til grundvallar við mat á eiginfjárbörf þess. Telji Fjármálaeftirlitið að viðmið fjármálafyrirtækis séu ekki fullnægjandi eða viðeigandi²⁴ byggir stofnunin mat sitt á eiginfjárbörf fjármálafyrirtækis fremur á eigin viðmiðum. Slíkri niðurstöðu er ekki ætlað að vera grundvöllur að eigin áhættumati fjármálafyrirtækis fyrir undirliggjandi áhættu heldur er brýnt að fyrirtækið framkvæmi eigið mat á þeim áhættuþáttum sem eru í rekstri þess með fullnægjandi hætti. [Í slíku mati ber fjármálafyrirtæki að leggja mat á hvort eiginfjárbörf þess sé vanmetin við útreikning á grunnkröfu um eiginfjárgrunn \(stoð I\). Ekki er heimilt að nýta eigið fé sem fjármálafyrirtæki viðheldur vegna grunnkröfu um eiginfjárgrunn \(stoð I\) til að fullnægja eða vega á móti viðbótareiginfjárkröfu \(stoð II-R\).](#)

Í mati Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárbörf fjármálafyrirtækis er ekki tekið tillit til áhættudreifingar og hugsanlegra áhrifa milli einstakra áhættuþátta (e. inter-risk diversification), svo sem á milli útlána- og samþjöppunaráhættu, markaðsáhættu og rekstraráhættu. Á hinn bóginn getur Fjármálaeftirlitið í matinu tekið tillit til áhættudreifingar og áhrifa milli undirþátta einstakra áhættuþátta (e. intra-risk diversification) og lagt heildstætt mat á eiginfjárbörf vegna hvers áhættuþátta. Við mat á eiginfjárbörf miðar Fjármálaeftirlitið við fjárhagsupplýsingar um áramót. Þótt endanlegt mat á eiginfjárbörf liggja fyrir um hálfu ári síðar, er ekki tekið tillit til breytinga á þróun einstakra undiráhættuþátta, nema heildaráhrif allra undiráhættuþátta leiði til verulegrar hækkunar eða lækkunar á eiginfjárbörf. Þetta gildir um áhættuþætti sem hafa áhrif á eigið fé.

3.2.2 Lágmarkskrafa Fjármálaeftirlitsins um eiginfjárgrunn

Með lágmarkskröfu Fjármálaeftirlitsins um eiginfjárgrunn (e. total SREP capital requirement) gagnvart fjármálafyrirtæki er átt við samtöluna af grunnkröfu um eiginfjárgrunn (e. minimum capital requirement), þ.e. eiginfjárgrunnur sem nemur 8% af áhættugrunni skv. 1. mgr. 84. gr. laga um fjármálafyrirtæki, og viðbótareiginfjárbörf samkvæmt mati stofnunarinnar. Byggir matið á heimild í a-lið 4. mgr. 86. gr. g laganna sem kveður á um að Fjármálaeftirlitinu sé heimilt að mæla fyrir um hærri eiginfjárgrunn en sem nemur 8% af áhættugrunni. Taki Fjármálaeftirlitið slíka ákvörðun ber fjármálafyrirtækinu að hafa á hverjum tíma nægjanlegan eiginfjárgrunn til að mæta þeirri kröfu.

²³ Sjá nánar í viðaukum, Annexes 1-3.

²⁴ Með *fullnægjandi* er átt við hvort aðferðafræðin sé tölfræðilega traust eða skynsamleg. Með *viðeigandi* er átt við hvort aðferðafræðin nái til þeirra áhættuvalda sem skipta mestu máli hverju sinni. Í mati sínu horfir Fjármálaeftirlitið meðal annars til þess hvort aðferðir bankans séu nægilega: ítarlegar, trúverðugar, skiljanlegar og samanburðarhæfar.

3.3 Stoð II-G: Mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárbörf á álagstímum (e. stressed conditions)

Fjármálafyrirtækjum ber að taka mið af eiginfjárbörf á álagstímum við gerð eiginfjáráætlunar (e. capital planning), við áhættustýringu og við gerð endurbótaáætlunar (e. recovery plan). Auk þess ber þeim að starfa þannig að eiginfjárgrunnur fyrirtækisins sé yfir framangreindu mati á álagstímum.

Fjármálaeftirlitið leggur einnig mat á eiginfjárbörf fjármálafyrirtækis með hliðsjón af hugsanlegum áföllum á álagstímum. Fjármálaeftirlitið byggir matið á niðurstöðum eigin álagsprófa (e. supervisory stress testing). Stofnunin rýnir einnig niðurstöður álagsprófa annarra eftirlitsstofnana og álagsprófa sem fjármálafyrirtæki framkvæmir á grundvelli eigin viðskiptalíkans (e. ICAAP stress test (own scenario)).²⁵

Í álagsprófum Fjármálaeftirlitsins er lagt mat á hvaða áhrif áfallasviðsmyndir (e. adverse scenarios) hafa á hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 (CET1) fjármálafyrirtækis og áhættugrunn þess yfir spátímabilið. Einnig er lagt mat á hvaða áhrif álagsprófin hafa á vogunarahlutfall fjármálafyrirtækis (e. leverage ratio).

Fjármálaeftirlitið getur beint því til fjármálafyrirtækis að halda til haga auknu eigin fé á álagstímum (stoð II-G) þegar niðurstöður álagsprófa gefa til kynna að almennt eigið fé þáttar 1 fjármálafyrirtækis geti lækkað umfram verndunarauka og í sérstökum tilfellum umfram sveiflujöfnunarauka til viðbótar. Stoð II-G er þá ekki hluti af heildarkröfu um eiginfjárgrunn. Þegar Fjármálaeftirlitið leggur mat á hversu mikið eigið fé fjármálafyrirtækis þarf að vera á álagstímum er tekið tillit til áætlana sem byggja á trúverðugum aðgerðum stjórnenda (e. management actions) og milda áhrif áfallsins á eiginfjárgrunn fyrirtækisins. Lagt er mat á hvert hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 er þegar það er lægst í áfallinu og hver samsetning heildarkröfu um eiginfjárgrunn er á þeim tíma.

Uppfylli eiginfjárgrunnur fjármálafyrirtækis ekki mat Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárbörf á álagstímum kann það að leiða til frekari aðgerða af hálfu stofnunarinnar, s.s. aukins eftirlits eða viðbótareiginfjárkröfu við sérstakar aðstæður (stoð II-R).

3.4 Eiginfjáraukar

Skv. 86. gr. a laga um fjármálafyrirtæki skal fjármálafyrirtæki til viðbótar við lágmark eiginfjárgrunns viðhalda eftirfarandi eiginfjáraukum í samræmi við 86. gr. b – 86. gr. e:²⁶

- eiginfjárauka vegna kerfisáhættu (e. systemic risk buffer),
- eiginfjárauka fyrir kerfislega mikilvæg fjármálafyrirtæki (e. capital buffer for other systemically important institutions, O-SII buffer),
- sveiflujöfnunarauka (e. countercyclical capital buffer) og
- verndunarauka (e. capital conservation buffer).

Fjármálaeftirlitinu er annars vegar skylt að kveða á um eiginfjárauka fyrir kerfislega mikilvæg fjármálafyrirtæki, að undangengnum tilmælum fjármálastöðugleikaráðs og hins vegar er því heimilt að kveða á um eiginfjárauka vegna kerfisáhættu og sveiflujöfnunarauka, að undangengnum tilmælum ráðsins, en verndunaraukinn bætist við eiginfjárkröfur tiltekinna

²⁵ [Guidelines on institutions' stress testing \(EBA/GL/2018/04\)](#).

²⁶ Til eiginfjárauka er einungis heimilt að telja eiginfjárliði sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1 skv. 84. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, sbr. 86. gr. a sömu laga.

fjármálafyrirtækja án tilmæla fjármálstöðugleikaráðs eða sérstakrar ákvörðunar stofnunarinnar.²⁷

3.5 Heildarkrafa um eiginfjárgrunn og aðgerðir vegna ónógs eigin fjár

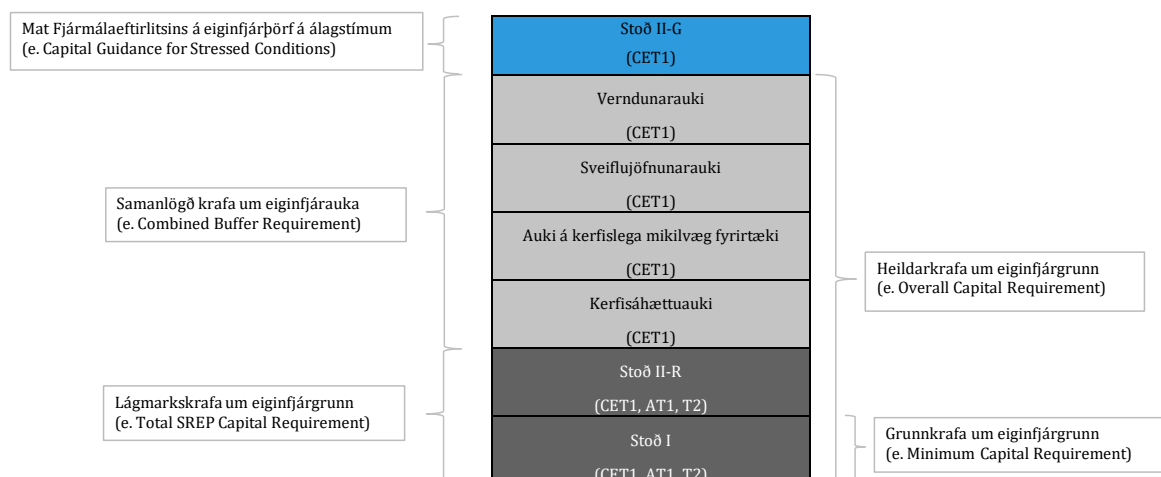
Fullnægi fjármálafyrirtæki ekki heildarkröfu um eiginfjárgrunn (e. overall capital requirement), þ.e. lágmarkskröfu Fjármálaeftirlitsins um eiginfjárgrunn að viðbættri samanlagðri kröfu um eiginfjáruka (e. combined buffer requirement), sbr. 86. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, takmarkast ráðstöfun hagnaðar og útgreiðsla arðs og kaupauka, sbr. reglur nr. 1270/2015 um hámarksútgreiðslufjárhæð og takmarkanir á útgreiðslum fjármálafyrirtækja vegna eiginfjáruka. Auk þess skal stjórn hlutaðeigandi fyrirtækis senda stofnuninni áætlun um verndun eigin fjár skv. 86. gr. f.

Í 4. mgr. 86. gr. b laga um fjármálafyrirtæki er kveðið á um það að ef fjármálafyrirtæki uppfyllir ekki kröfu um að viðhalda nægjanlegu eigin fé vegna eiginfjáruka vegna kerfisáhættu og takmarkanir á útgreiðslum skv. 6. mgr. 86. gr. a eru ekki taldar duga til þess að styrkja eiginfjárgrunn fyrirtækisins getur Fjármálaeftirlitið gripið til eftirfarandi aðgerða gagnvart fyrirtækinu:

1. Afturkallað starfsleyfi fjármálafyrirtækis í heild eða að hluta skv. 10. tölul. 1. mgr. 9. gr.
2. Mælt fyrir um kröfur skv. 4. mgr. 86. gr. g.
3. Aukið kröfur til fjármálafyrirtækis, enda sé um að ræða annars konar fjármálafyrirtæki en þau sem hafa starfsleyfi skv. 1.–3. tölul. 1. mgr. 4. gr., sbr. 6. gr., um að viðhalda lausu fé og/eða auknu hlutfalli þess.
4. Óskað eftir því við Seðlabanka Íslands, í þeim tilvikum þar sem um ræðir fyrirtæki með starfsleyfi skv. 1.–3. tölul. 1. mgr. 4. gr., sbr. 6. gr., að kröfur til fjármálafyrirtækisins um að viðhalda lausu fé og hlutfalli þess verði auknar.

Uppfylli fjármálafyrirtæki ekki lágmarkskröfu Fjármálaeftirlitsins um eiginfjárgrunn, þ.e. eiginfjárgrunn sem nemur 8% af áhættugrunni, sbr. 1. mgr. 84. gr. laga um fjármálafyrirtæki, og viðbótareiginfjárþörf að mati stofnunarinnar, sbr. a-lið 4. mgr. 86. gr. g sömu laga, ber því að tilkynna stofnuninni um það í samræmi við 86. gr. sömu laga. Fjármálaeftirlitið getur samkvæmt nánari ákvörðun veitt fjármálafyrirtæki allt að 6 til 12 mánaða frest til að koma eiginfjárgrunni sínum í lögmætt horf. Takist það ekki kann starfsleyfi fyrirtækisins að verða afturkallað skv. 9. gr. laga um fjármálafyrirtæki og þá kunna tímanleg inngrip, sbr. 86. gr. h sömu laga, eða beiting ákvæða XII. kafla og VI. ákvæði til bráðabirgða í sömu lögum að koma til álita.

²⁷ Sjá nánar viðauka, Annex 3: Methods for setting capital buffers.

Mynd 2: Heildarkrafa um eiginfjárgrunn og samsetning hans, þ.m.t. uppröðun eiginfjárauka

3.6 Tilkygning og opinber birting á mati Fjármálaeftirlitsins á eiginfjárbörf

Fjármálaeftirlitið tilkynnir fjármálafyrirtæki formlega um niðurstöðu könnunar- og matsferlis með ákvörðunarbréfi eftir að hafa veitt tilskilinn andmælarétt, sbr. stjórnarsýslulög.

Í bréfinu er lágmarkskrafa Fjármálaeftirlitsins um eiginfjárgrunn (stoð I og II-R) sundurliðuð eftir helstu áhættuþáttum, sem eru:

- útlána-, mótaðila- og samþjöppunaráhætta,
- markaðs- og fastvaxtaáhætta og
- önnur áhætta, s.s. rekstraráhætta ~~og áhætta vegna dótturfélaga.~~

Þá eru tilgreindir helstu áhættuvaldar innan hvers áhættuþáttar, að mati Fjármálaeftirlitsins og, eftir atvikum, aðrar eftirlitsaðgerðir skv. 4. mgr. 86. gr. g laga um fjármálafyrirtæki sem stofnunin kann að beita hlutaðeigandi fjármálafyrirtæki. Í bréfinu greinir Fjármálaeftirlitið jafnframt frá heildarkröfu um eiginfjárgrunn.

Fjármálaeftirlitið birtir opinberlega, í formi gagnsæistilkygningar,²⁸ helstu niðurstöður könnunar- og matsferlisins á samandregnu formi, þ.m.t. lágmarkskröfu og heildarkröfu um eiginfjárgrunn.

²⁸ Sbr. 9. gr. a laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og [gagnsæisstefnu Fjármálaeftirlitsins](#).